

denne enkelte Angivelse fra en ham oven i Købet ubekendt Kone er gaaet op til den paagældende unge Pige. Det skulde han ikke have gjort, men jeg erkender paa den anden Side, at det er meget vanskeligt at give Regler for Politibetjentene i saa Henseende. Det vil ikke under nogen Forhold kunne undgaas, at Betjente kunne gribe fejl der, og det vil ikke kunne undgaas efter de Herrers eget Forslag, at der i alt væsentligt vil komme de samme Tilfælde frem som det, den ærede Ordfører her fremdrog. Ulykken var jo den her, at denne unge Pige havde forberedt sig paa Selvmordet. Det var jo Ulykken. Nu kom Anledningen for hende til at gøre det. Den Anledning var maaske kommen alligevel, men havde det ikke været saa, havde dette Tilfælde vel ikke været andet end den Slags, nu ja, som man ikke kan undgaa, som der maa komme adskillige af, og som forløbe uden større Skade. Thi deri har den ærede Ordfører ikke Ret, at dette, at den unge Pige bliver tilsagt til at møde for vedkommende Politinspektør, skulde være det samme som en Dom over hende, det samme som en Lægeundersøgelse o. s. v. Det er det ikke. Det var ikke andet end, at hun altsaa skulde indfinde sig hos Politinspektøren, for at han kunde tale med hende. Mange af de Tilfælde, hvor en saadan ung Pige kommer til vedkommende Politinspektør, ende med, at de gaa bort advarede og opfordrede til at tage sig i Agt i Fremtiden.

Wagner: Ja, jeg skal ikke trætte det høje Ting med at komme vidtløftig ind paa dette Forslag, der i alt væsentligt er ganske det samme som det, vi havde til Behandling i Fjor. Jeg havde overhovedet ikke tænkt at tage Ordet i Dag; naar jeg har gjort det, er det kun for at rette en Misforstaaelse, der kunde flyde af den ærede Ordførers Udtalelser; idet han brugte en saadan Vending, som at jeg subsidiært havde sluttet mig til *Forslaget*; muligvis var det kun til *Ændringerne*, og for saa vidt kunde det være rigtigt nok, men jeg vil dog udtrykkelig fremhæve, at jeg nu som i Fjor betragter dette Forslag som ganske umuligt, saa længe dets §§ 1 og 2 eksistere i deres nuværende Form.

Det er min Overbevisning, at de ville kunne give Rum for en saa grænseløs Politivilkaarlighed, som vi hidtil ikke have kendt, mod hvilken den nuværende Politivilkaarlighed er en Børneleg, uagtet jeg villig skal indrømme, at Politivilkaarligheden under den nuværende Ordning har været stor og maaske i Fremtiden kan blive større. Jeg har ikke det mindste imod og er endogsaa gaaet med til at ville afskaffe Bordeller, og jeg har lige saa lidt noget imod at kodificere de gamle Bestemmelser om Forebyggelse af venerisk Smitte gennem sanitære Foranstaltninger. Jeg har heller ikke noget imod, at man skærper dem, men §§ 1 og 2 ere saa umulige, at de for mig ere ganske bestemende i denne Sag.

Jeg er bleven opfordret til at udtale mig angaaende Spørgsmaalet om den militære Sundhedsvisitation. Jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke citere nogen som helst Lovbestemmelse, i Henhold til hvilken den finder Sted, men det forekommer mig ogsaa ganske overflødigt. Det synes mig umiddelbart indlysende, at Krigsbestyrelsen, som har et vist Ansvar for de værnepligtige, maa sørge for, at de ikke blive smittede, og Smitte mellem dem indbyrdes kan meget vel finde Sted, naar det drejer sig om den Sygdom, vi her tale om. Men det har den ærede Ordfører Ret i, at denne Visitation vistnok ikke foregaar under Former, der ere sømmelige. Jeg tror, at det kunde nok være Paatale værd at faa en Foranstaltning indført, hvorefter Visitationen ikke foregik i fleres Nærværelse, men vedkommende alene kom ind til Lægen, saaledes at der blev taget Hensyn til den Blufærdighedsfølelse, som jeg meget villig skal indrømme, at ikke alene Kvinder men ogsaa Mænd have eller burde have.

Angaaende den unge Pige, der tog Livet af sig, forstaaer jeg lige saa lidt som den højtærede Minister, hvad det egentlig har at gøre med den foreliggende Sag. Jeg tror tværtimod, at saadanne Tilfælde vilde kunne indtræde ikke saa lidt hyppigere, naar vi fik slige vage og ubestemte Lovparagraffer ind som § 1, hvorefter den, „som paa offentligt eller for alle og enhver tilgængeligt Sted ved Ord, Tegn, uanstændig Opførsel eller paa anden utvetydig